

Predikan – Kristi Förklarings dag 2023

2 Mos.40:34-38, Upp. 1:9-18, Luk. 9:28-36

En glimt av himmel

Jag tror att många av oss gärna skulle vilja se en glimt av himlen; en förklaringsstund.

Många har faktiskt sett och upplevat det vi kallar himlen, eller världen på andra sidan. Den är inte mer än ett hjärtslag och ett andetag borta, så kan vi vara där.

’Några av dem har skrivit böcker och berättelser om vad de upplevde. Och alla menar bestämt att det de upplevde var inte hallucinationer eller drömmar; de var medvetlösa.

De säger, att det de upplevde där i själva verket var mera verkligt, en starkare form av verklighet än den vi upplever just nu. De var i ett tillstånd utanför tid och rum; i ett evigt NU.

Vi kan nog inte föreställa oss detta, och de som varit där menar, att våra ord och bilder inte räcker för att beskriva, men i dagens bibelläsningar får vi synen och bilden som påminner om deras upplevelser. Och det finns några drag här, som vi ska stanna inför:

1/ Det första är den överväldigande känslan av skräck.

Johannes skriver att när han såg den väldiga gestalten mitt ibland de sju lampställen, föll han ner som död inför hans fötter, och när lärjungarna på förklaringsberget omslöt av ett moln blev de förskräckta. Mötet med den himmelska världen är omvälvande, till och med skrämmande. De människor som varit där kan också tala om att de också mötte skrämmande scener och gestalter, och fick se sitt eget liv passera, med ont och gott glasklart belyst.

2/ Men den skrämmande synen och känslan förbyttes snart i det som alla bibelställena idag berättar om; Ljuset !

I 2 Mos. kallas det Guds härlighet, som på dagen vilar som ett moln över uppenbarelsetältet, och på natten lyste det som av eld. Johannes beskriver gestalten han ser bland de brinnande lampställen, med hår som lysande vit ull, ögon som eldslågor, ja hela ansiktet var som solen som lyser i sin fulla kraft.

Och när Jesus förvandlas inför lärjungarnas ögon på förklaringsberget förstår vi, att den Johannes såg är han; Jesus själv. Hans ansikte kläder blir vita och lysande, som i den himmelska synen på Patmos.

Och ljuset, det intensiva ljuset, som strålar och omsluter och genomtränger oss, det berättar de om, alla dessa som har upplevt det. Det är ett ljus som inte bara är ljus, utan i sig rymmer frid, kärlek och glädje. Det är Guds ljus, Guds väsen som strålar genom hela tillvaron och uppfyller allt.

Det är det ljuset som bryter fram under ökenvandringen över uppenbarelsetältet, i den strålande gestalten Johannes ser och nu på förklaringsberget inför lärjungarnas ögon.

Här får de se en skymt av vem Jesus är. Människan Jesus känner de, de har vandrat med honom och sett honom bota sjuka och uppväcka döda, de har hört honom predika om Guds rike, en värld som Gud vill skapa tillsammans med oss. Nu ser de verkligheten bakom; Jesus som strålar av Guds himmelska ljus. De förs ännu en bit närmare den insikt och tro som senare Petrus skulle skriva om: *jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. Ty han mottog är och härlighet från sin fader, när en röst kom till honom ur denna*

majestätiska härlighet; ” Detta är min älskade son, honom har jag utvalt. ”

Det blir tydligt, förklarat, vem Jesus är och varifrån ljuset kommer. Och liksom alla de som upplevat något liknande, säger Petrus, att detta inte var några skickligt hopdiktande sagor, utan sann verklighet. Det går inte att tvivla på det som man har sett med egna ögon.

3/ Men det är inte bara syner och upplevelser, stumma och visionära. Det finns också ett budskap i dessa upplevelser, ett budskap om saker som hänt i våra liv och vår historia. Jag nämnde att de som haft upplevelser nära döden, som vi kallar dem, ofta berättar om att de ser scener ur sina egna liv, men också ur länders och världens historia.

På förklaringsberget framträder två gestalter i Israels historia; Mose och Elia. De står och talar med Jesus om hans uttåg ur världen, som han skulle fullborda i Jerusalem.

Det handlar alltså om hans lidande och död, och hans uppståndelse från de döda. Vi brukar säga, att Mose står här som en representant för Lagen, som Gud gav sitt folk på ett annat berg, Sinai berg i öknen. Också där mötte Mose Gud i eld och moln och när han kom ner från berget strålade hans ansikte, står det i 2 Mos.

Eia får stå som representant för profeterna. Också han förknippas med ett berg; berget Karmel, där han utmanade Baalsprofeterna, när han byggde ett altare, lad ved ovanpå och hällde vatten över alltihop. Den Gud som tände den blöta veden, skulle bevisas vara den ende sanne Guden. Baalsprofeterna ropar till sin Gud men inget händer, och Elia menar att de borde ropa högre, deras Baal kanske

sover. Till slut ber Elia till sin Gud, och då slog Herren eld ner och förtärde offret och veden...

Elden, ljuset och rösten, alla säger samma sak; Gud är Gud, Gud har makten och Gud ska segra över allt ont.

Det Jesus ska fullborda i Jerusalem är ju själva vägen dit. Men det ligger en frestelse i upplevelsen på förklaringsberget, och det är kanske därför Lukas nämner vad Jesus talade med Mose och Elia om. Vägen mot himlens härlighet är inte en neonbelyst paradgata med seger efter seger.

Vägen går över Golgata, över lidande och död. Inte bara för Jesus utan också för oss.

Ingen av oss får åka vagn rakt in i himlen, som Elia, inte ens Jesus själv. Av de tre som nu är med honom på berget ska två bli dödade, Petrus genom korsfästelse, medan Johannes, den älskade lärjungen, är den ende av de tolv som inte ska då en våldsam martyrdöd. Och Mose nådde inte ens det förlovade landet. Han dog på andra sidan Jordan, och fick bara se det på avstånd, över floden.

Förklaringsberget är en station på vägen; en trosstärkande upplevelse. Vi behöver upplevelser som den här; inte minst därför att så många i vår omgivning och vår kultur anser att vi tror på sagor och fantasier. Men, det som hände däruppe var ingen fantasi; det var den bländande sanningen bakom det vi tror; Jesus Kristus är Herre, han är verkligen Guds utvalde, Guds enfödde son, och han är verkligen värd att se på, lyssna på, följa och tillbe.

Lovad vare Gud, som när tiden var inne, sände sin Son till världen, till oss och alla människor, låt oss stå upp och bekänna..